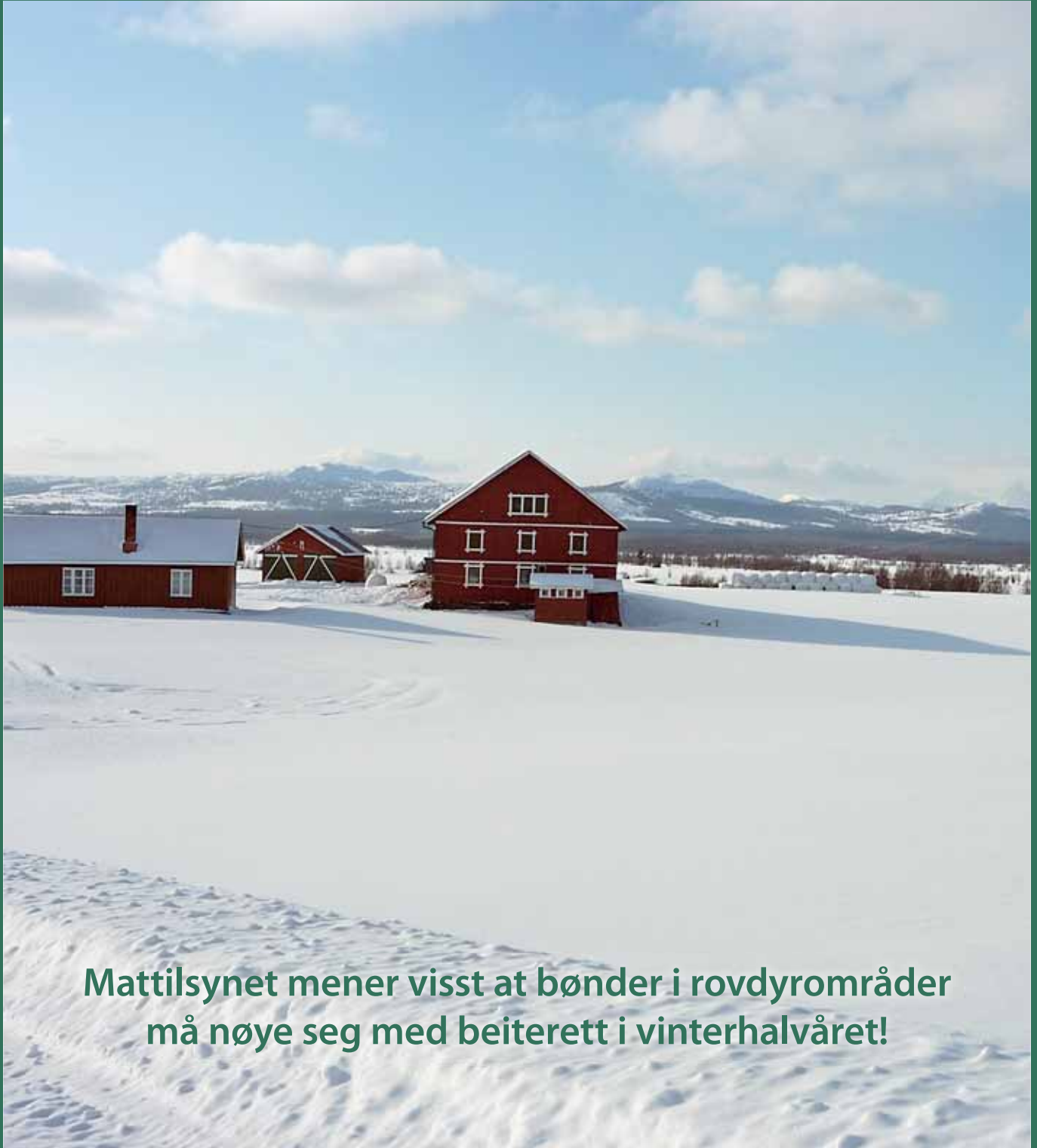

www. **ROVDYR** .org

FOLKEAKSJONEN NY ROVDYRPOLITIKK NR 4 - 2006

**Mattilsynet mener visst at bønder i rovdyrrområder
må nøye seg med beiterett i vinterhalvåret!**

INNAVLET ULV LEVER I BESTE VELGÅENDE • UTVIDET NØDVERGERETT ER INGEN TRUSSEL MOT ROVDYRA
ROVDYR ER DØMT TIL ET EVIG LIV PÅ DEN NORSKE RØDLISTA • ÅRSMØTER I LOKALLAGENE

www.rovdyr.org

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

Telefon: 975 95 119

Telefaks: 74 12 65 01

E-post: aksjonen@rovdyr.org

Bankkonto: 4464.09.33434

Annonser

sendes til Folkeaksjonen ny

rovdyrpolitikk (se adresse over)

Annonser leveres som høyoppløselig

PDF-fil. Bilder i annonsen må være

CMYK og i 300 dpi. Fonter skal være

«embedded». Alle farger i PDF-fila

må være CMYK.

Stoff til ROVDYR

For å gjøre produksjonen av ROVDYR

mest mulig effektiv ber vi om at stoff

sendes på fil (helst worddokument) og

gjørne på mail. Digitale bilder bør ha

min. oppløsning 2,1 Mb pixel -

1650x1200 JPEG fine/normal.

Stoffet sendes til

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org

Redaktører:

Erling Myhre (ansvarlig)

Åsmund Ystad

Andre bidragsytere:

Artsdatabanken

Foto forside:

Franks Grafikk

Utgivelser 2007

Nr. 1 - februar manusfrist 15. jan.

Nr. 2 - juni manusfrist 15. mai

Nr. 3 - september manusfrist 15. aug.

Nr. 4 - desember manusfrist 15. nov.

Grafisk produksjon

Trykksakeriet AS, 3570 Ål

www.trykksakeriet.no

fra lederen

Lov og rett i utmarka

2006 ble nok et forferdelig år med store rovdyrskader i utmarka. Det skyldes flere rovdyr og manglende effektive tiltak for konfliktdemping og uttak av skadedyr.

Rovdyrveksten er i tråd med Stortingets vedtak. Riktignok er det registrert mye mer jerv enn Stortingets mål, men samtidig ligger vi i følge overvåkingen langt etter på bjørn.

Samtidig oppdager flere for hvert år det samme som vi og mange andre vet, at det ikke er mulig å løse rovdyrkonflikten med andre tiltak enn felling uten at beitenæringen raseres.

I en situasjon med alvorlig mangel på gode tiltak og økonomiske midler er det egentlig vanvittig at myndighetene ikke gjør mer for å få til en drastisk reduksjon av jerven. Med en registrert bestand som er 50 % over Stortingets mål for antall årlige jerveynglinger er det en kilde både til unødig store dyrelidelser, mye fortvilelse og frustrasjon i beitenæringa samt store erstatningsutbetalinger.

Vedtatt politikk er håpløs å gjennomføre i utgangspunktet. Tillater man i tillegg overoppfylling av bestandsmålene vil det bli kaos.

Nødverge

Like viktig som å forvalte rovdyrene på en effektiv måte i henhold til vedtatt politikk er det å oppdatere og utvikle lovverket i tråd med virkeligheten..

Vi venter på et forslag fra Regjeringen til gjennomgang av dagens nødvergeparagraf i viltloven. Dagens nødvergerett gjør det nesten umulig å verne beitedyr uten å havne i rettsalen. I 1993 trodde Stornings-

flertallet at ethvert rovdyrindivid var livsviktig for å berge bestandene. Slik var det ikke, og slik er det i hvert fall ikke i dag.

Ingen uttak av skadedyr er så effektive, målrettede og billige som nødvergefelling. En nødvergeparagraf som gjør det lettere å skyte rovdyr for å verne husdyr, hunder og folk uten å risikere rettsforfølgelse er derfor et praktisk fornuftig tiltak. Samtidig vil det bety en helt nødvendig styrking av rettsvernet for samvittighetsfulle utmarksbrukere.

Beiterett kun om vinteren

Et annet lovområde som snarest må klargjøres er beitebrukernes rettigheter i forhold til dyrevern og rovdyr. Høyesterett avsa i fjor høst dom i Rendalsaken om at Mattilsynet ikke har hjemmel i Dyrevernloven til å tilpasse beitebruken i forhold til rovdyrforvaltningens behov. Beitenekt kan kun brukes som et svært kortsiktig tiltak og kun etter akutt skade eller akutt fare for skade.

I et forsøk på å tilpasse høyesterettsdommen til Mattilsynets veileder for beitebruk i 2007 prøvde man seg på en utrolig frekk fortolkning ved å foreslå at beitenekt ikke skal vare mer enn 1 år i gangen. Men dette er det samme som at Staten konfiskerer beiteretten, men nekter for at det er varig fordi brukerne har rettighetene i hevd hver vinter!

Forslaget har selvfølgelig møtt bastant motstand fra de berørte organisasjonene. Mattilsynet har bare en ting å gjøre – rydd opp og hold dere til loven!

Hilsen Erling Myhre

Innavlet ulv lever i beste velgående

I en ny rapport sier ulveforskerne i Skandulv at innavl ikke er så alvorlig likevel. Den truer ikke ulvens overlevelse før om 120 år! Denne oppklaringen har vi ventet på lenge, sier Nils Solberg fra Halden og medlem av Folkeaksjonens landsstyre.

ÅSMUND YSTAD

Helt siden ulveforskerne presenterte en rapport om slektskap og innavl i den Sør-Skandinaviske ulvestammen i februar 2005, har vi i i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk gjentatte ganger etterlyst utfyllende kunnskap. Vi trodde rett og slett ikke på forskernens teoretiske beregninger om muligheten for ulvens snarlige død på grunn av innavl.

Skandulvrapporten fra 2005 beskrev slektskapet mellom individene på grunnlag av dna-analyser. Analysene viste at ulvene i vårt område var mer i slekt med hverandre enn søsken. Bare jevnlig innvandring av finsk-russisk ulv med friske gener kunne sikre ulven for framtida.

Hvor lenge ulven kunne klare seg uten friskt blod varierte fra intervju til intervju, alt etter hvem av forskerne som uttalte seg. Men man la ikke skjul på at hvis stammen i Norge og Sverige fikk vokse til 500 dyr kunne de kanskje holde ut over 50 år. Med dagens mål om 200 dyr kunne vi regne med stagnasjon i løpet av få 10-år.

Naturen ordner opp

I den nye rapporten fra desember 2006, viser skandulvforskerne til nye studier som viser at innavlen ikke slår like hardt ut mot ulvene som man har forventet. Tvertimot favoriserer den naturlige seleksjonen genetisk variasjonsrikdom. Metoden man tidligere har anvendt for å kunne beregne innavl har nå blitt utvidet og viser at den negative utviklingen av innavlen går tregere enn man hadde forventet.

Akkurat som Skandulv fortjente kritikk for måten de presenterte den første rapporten på, skal de nå ha ros for at de er veldig tydelig på å få fram den nye kunnskapen, sier Nils Solberg.

Dårlig forskningsformidling

Nils Solberg sier at han med undring og stor frustrasjon fulgte debatten siden den første rapporten om innavlsproblemene kom i 2005. Det som ofte skjer i slike saker er at forskerne dekker seg bak at de ikke har påstått noe sikkert, bare formidlet sine funn og teorier om hva dette kan bety. Samtidig sitter de stille og lar miljøorganisasjonene og

Men etter mange spørsmål og diskusjon etter hans innlegg endte den seansen med at ulveforsker Liberg lovte å spise hatten sin hvis innavl fortsatt var en trussel for ulven om 10-20 år.

media gasse seg uhemmet i påstander om at ulven dør ut i løpet av kort tid uten friskt blod.

Jeg har selv diskutert teoriene om følgene av innavl med to av de ansvarlige forskerne. I møte våren 2005 innledet den Svenske ulveforskeren prof. Olof Liberg om temaet og presenterte innavl som en stor trussel mot ulven i Skandinavia. Men etter mange spørsmål og

Nils Solberg er fornøyd med at ulveforskerne kvalitets sikrer sin egen forskning. Denne saken har vist at behovet er stort.

diskusjon etter hans innlegg endte den seansen med at ulveforsker Liberg lovte å spise hatten sin hvis innavl fortsatt var en trussel for ulven om 10-20 år, sier Nils Solberg. Men slike innrømmelser fortalte han selvfølgelig ikke til pressen.

Mange spørsmål

De samme spørsmålene stilte vi senere den norske ulveforskeren prof. Hans Christian Pedersen under en fagdag om rovdyr. Budskapet hans var fortsatt kategorisk at innavl ville ta knekken på ulven uten snarlig innvandring av ulv sier Solberg.

Pedersen hadde ikke den samme appetitt på hatter som sin kollega Liberg. Han var rett og slett lite interessert i motargumenter. Jeg har en forståelse for dette for han hadde en svært dårlig sak, men spørsmålene var mange.

For eksempel om den svensk/norske ulven skulle være på randen av utsettelse, hvorfor er da ulvevalpene i Norge og Sverige tyngre enn i Baltikum og Russland. Hvorfor setter "våre" ulver verdensrekord i antall drept elg om de skulle være truet av selvutsettelse. Og hvorfor forskerne ikke tok hensyn til at det ikke finnes dokumentasjon fra noen plass i verden eller i historien på

at små frittlevende bestander med store rovdyr har gått til grunne på grunn av innavl.

Ulven på Isle Royal

Jeg tror at mangelen på slike eksempler skyldes at naturen har egne mekanismer som motvirker negative effekter av innavl, fortsetter Nils Solberg. I den virkelige verden har vi i mange år kunnet studere den kjente og isolerte ulvestammen på Isle Royal i Lake Superior. Den er både innavlet og genetisk rasert. Men den er ikke degenerert. Dette kan alle som vil, lese om i det rikholdige materiale som finnes om disse ulvene, sier Nils Solberg.

Forskerne må ta ansvar

Skandulv skal gjennom forskning på ulv levere kunnskap som skal opplyse folk og bidra til økt forståelse og reduserte konflikter. De samme forskerne vet utmerket godt at det sitter både journalister og rovdyrvernere i miljøorganisasjonene som bruker og misbruker forskningsresultater uten skrupler.

Når forskerne ikke følger opp og tar ansvar for at kunnskapen blir brukt på en etterrettelig måte bidrar det til å øke konflikten. Det beste eksemplet på slik misbruk av kunnskap er jo som vanlig Rasmus Hansson i WWF. Etter en TV-reportasje om en steril hannulv i grenseflokket i Juvbergsreviret var Hansson raskt ute i media og på vegne av både forvaltning og forskning gav Norge valget mellom å sette ut friske ulver i naturen eller å mangedoble bestandsmålet slik at innavlen kunne reduseres på den måten.

Den håpløse ulverettsaken i Oslo tingrett som miljøorganisasjonene med WWF i spissen gjennomførte høsten 2006 er et annet eksempel på ufruktbar støy i rovdyrdebatten. Denne rettsaken hadde det aldri blitt noe av hvis ulveforskerne i Skandulv hadde vært mer tydelig i presentasjonen av sin forskning, avslutter Nils Solberg.

Lisensfelling av jerv

Pr. 17. januar 2007 er det felt 27 jerver under årets lisensfelling. Likevel er mye igjen av årets kvote som er rekordhøye 91 jerv.

ÅSMUND YSTAD

Men det er store ulikheter mellom regionene. Hedmark og Troms skiller seg ut som de eneste områdene med effektiv jakt hittil sesongen. Mye kan riktignok skje fortsatt, jakta varer til og med 15 februar. Men erfaringene fra tidligere år har vist at man ikke er i stand til å fylle stort mer enn halvparten av kvota, med fortsatt vekst i bestanden og økte skadeproblemer som følge.

Slutt i Hedmark

I Hedmark ble jakta avsluttet 2. januar 2007, etter at 7 av en kvote på 8 jerver var skutt. Av disse 7 var 5 tisper og tispeskvoten som var satt til 5 dyr var dermed fylt.

For Midt-Norge sin del er resultatet heller magert. 3 fellinger av en kvote på 24 dyr er resultatet hittil. Men forhåpentligvis vil det hjelpe på, i hvert fall på sikt, at Nord-Trøndelag jeger og fisk nylig arrangerte kurs for ivrige jervejegere, med innleid erfarne lærekrefter fra Saltdal i Nordland.

Jervejakt med Fylkesmannen

Siste sesong tok Fylkesmannen i Nord-Trøndelag initiativ til en spesiell form for jervefelling. Ved formelt å endre ledig jerv på lisenskvoten til skadefel-

linger, iverksatte Fylkesmannen felling på to jerver i jaktas siste uke i februar 2006 ved hjelp av to utrustede jaktlag på Fylkesmannens regning, som hadde dispensasjon til å bruke snøscooter til sporing og innringing av jerven før avlivering. Miljøvernminister Helen Bjørnøy som besøkte Nord-Trøndelag samtidig med at dette tiltaket ble gjennomført hadde ingen innvendinger til denne metoden.

Dette er det selvfølgelig ønske om i år også fra beitebrukerne. Og hvis det ut i februar fortsatt er 21 jerver ledig på kvoten for Midt-Norge vil det bare være denne metoden, eller mer omstridte huuutak som kan forhindre en ny sesong med enorme jerveskader i sau og reinflokkene.

Selv om det meste av jervejakta skjer i form av åtejakt, er det i løpet av de siste årene tatt i bruk mange godkjente jervebåser, der dyret blir avlivet etter å ha blitt lokket i fella. Jervebåsene er solide men relativt enkle byggverk og setter adskillig mindre krav til tål-

John Helge Steinnes, Troms.

2006/2007

modighet hos jegeren enn tradisjonell åtejakt.

Dyktige jegere i Midt-Troms

Jervejeger John Helge Steinnes fra Troms har erfaring med mange former for jervejakt og mener at båss kan være et godt alternativ der det er mye jerv. Men åtejakt er fortsatt den viktigste jaktformen. Steinnes forteller at de har lykket godt med jervejakta i Midt-Troms. Bare i de to kommunene Bardu og Målselv er det hittil felt 7 jerver under årets jakt. De fleste er skutt på åte, men også i Troms har vi fanget jerv i båss.

Slik effektiv jakt er ikke mulig uten dyktige og tålmodige jervejegere, men det skyldes selvfølgelig ikke minst at vi i området har en voldsom tett forekomst av jerv, sier Steinnes. 7 ynglinger ble registrert som godkjent i de to kommunene i 2006. Og sannsynligvis har vi flere ynglinger i Troms som ikke ble funnet av overvåkningsen avslutter John Helge Steinnes.

Oversikt, tabell fra Direktoratet for naturforvaltning Felte jerv i regionene pr. 17. januar 2007:

Fellingsperioden er fra 10. september 2006 til og med 15. februar 2007. Det er åpnet for lisensfelling i alle regioner, med unntak av region 2 og 4. Det er åpnet for felling av til sammen 91 jerv, med en hunddyrbegrensning på totalt 51 dyr.

Region	Vedtak fattet av	Nr	Dato felt	Fylke	Kommune	Kjønn	Merknader
Region 1 Kvote 6 dyr	RRN						
Region 3 Kvote 8 dyr	RRN	1	21.12.06	Oppland	Lesja	Tispe	10,5 kg
		2	06.01.07	Oppland	Lesja	Tispe	8,9 kg
Region 5* Kvote 8 dyr	RRN	1	25.09.06	Hedmark	Tynset	Tispe	9,2 kg
		2	28.10.06	Hedmark	Alvdal	Tispe	9,8 kg
		3	11.12.06	Hedmark	Folldal	Tispe	7,6 kg
		4	14.12.06	Hedmark	Rendalen	Hann	13 kg
		5	14.12.06	Hedmark	Folldal	Tispe	9,7 kg
		6	23.12.06	Hedmark	Tynset	Hann	15,3 kg
		7	02.01.07	Hedmark	Tynset	Tispe	
Region 6 Kvote 24 dyr	RRN	1	03.10.06	Sør-Trøndelag	Røros	Tispe	9,0 kg
		2	22.11.06	Sør-Trøndelag	Oppdal	Tispe	10,0 kg
		3	26.11.06	Nord-Trøndelag	Lierne	Tispe	
Region 7 Kvote 20 dyr	RRN	1	10.10.06	Nordland	Ballangen	Tispe	7,0 kg
		2	21.10.06	Nordland	Sørfold	Tispe	9,5 kg
		3	26.10.06	Nordland	Salt dal	Hann	
		4	03.11.06	Nordland	Bindal	Tispe	10,0 kg
		5	07.12.06	Nordland	Salt dal	Tispe	10,0 kg
Region 8 Kvote 25 dyr	RRN	1	07.10.06	Finnmark	Lebesby	Hann	14,5 kg
		2	20.11.06	Troms	Bardu	Hann	15,0 kg
		3	23.11.06	Troms	Bardu	Tispe	
		4	23.11.06	Troms	Bardu	Hann	
		5	06.12.06	Troms	Salangen	Hann	
		6	11.12.06	Troms	Målselv		
		7	02.01.07	Troms	Målselv	Hann	
		8	05.01.07	Troms	Bardu	Tispe	9,0 kg
		9	09.01.07	Troms	Bardu	Tispe	
		10	17.01.07	Troms	Balsfjord	Hann	15,0 kg

RRN – Regional rovviltneemd

* Hunddyrkvoten oppnådd. Lisensfelling avsluttet.

** Kvoten fordelt med 17 dyr i Troms og 8 dyr i Finnmark. Hunddyrkvoten på 8 dyr i Troms, ingen hunddyrkvoten fastsatt i Finnmark.

Utvidet nødvergerett er ingen trussel mot rovdyra

En ny nødvergeparagraf som gir utvidet mulighet til å felle rovdyr for å forhindre skader på beitedyr og jakthunder vil være et kraftig konfliktdependende tiltak. Uten at det er en trussel mot rovdyrbestandenes overlevelse.

ÅSMUND YSTAD

Regjeringen har lovet å sende ut på høring et utkast til endringer i Viltlovens § 11, nødvergeparagrafen. Egentlig var det lovet å komme i desember 2006, men ble utsatt.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har gjentatte ganger diskutert nødvendigheten av endringer med politikere både på Stortinget og i Regjeringen. Dagens lovverk gir kun mulighet til å felle rovdyr under direkte angrep på husdyr. Folkeaksjonen krever at nødvergeretten må kunne brukes for å forhindre skade, både på husdyr og jakthunder.

VSC Faktablad: Nødvergerett for hund ingen trussel mot ulvebestanden(2006).

Verdighet og rettsikkerhet

En ny nødvergelov er ikke bare nødvendig for å verne eiendom og hindre dyrelidelse. Det handler like mye om verdighet og økt rettsikkerhet for folk som bruker utmarka. Når Staten fyller opp landet med store rovdyr, øker selvfølgelig antall møter med rovdyr og dermed antall potensielle nødvergesaker.

Muligheten for effektivt uttak av skadedyr er et prioritert område i norsk rovdyrforvaltning. Men virkemidlene er dårlige og årlig felles kun noen få prosent av de fellingstillatelser som blir iverksatt. Dette er en av de største svakhetene med dagens forvaltning.

I det perspektivet blir det helt urimelig med en nødvergerett og en rettspraksis som så til de grader kriminaliserer de få tilfellene av effektivt skadefelling som skjer i nødvergesaker.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk mener at den praksis som politi og rettsvesen har lagt seg på i slike saker er helt ute av proporsjoner. Dagens praksis er ikke en demokratisk rettstat verdig.

Nødverge for hund ingen trussel for ulven

En rapport fra Skandulv fra 2006 konkluderer med at innføring av nødverge for hund ikke er noen trussel mot ulvebestanden. Etter å ha studert realiteten i 147 ulveangrep på hund siden 1999 fant forskerne ut at det kun i 12 % av tilfellene vill vært mulig å felle ulven. Det betyr at hvis hundeeieren skjøt ulven som angrep hunden i de tilfellene det var mulig, ville det kun bety en årlig uttak av 3 % av ulvebestanden.

Innføring av nødverge på hund vil med

Ola Håvard Hoen er rådgiver i Norges Bondelag, hvor han blant annet arbeider med rovdyrspørsmål.

andre ord øke rettsikkerheten til jakthundeiere uten at det vil ha alvorlige negative effekter for forvaltningen av ulven.

Retten til å verne husdyr

Retten til å verne husdyr mot rovdyrangrep ble dramatisk strammet inn da nødvergeparagrafen sist ble endret i 1993. Den gangen klarte rovdyrvernerne å overbevise flertallet på Stortinget om at hvert eneste rovdyrindivid var av største viktighet for å kunne ta vare på artene og at bønder og jegere effektivt ville utrydde rovdyra hvis lovverket ikke ble strammet kraftig til.

Begge deler var feil den gang. Og i dag er dette en totalt uinteressant problemstilling. Det eneste problemet med flere nødvergefelling er at det ikke er myndighetene som får bestemme hvilket rovdyr som skytes. Men det er en lav pris å betale i forhold til den betydelige konfliktdependende effekten som utvidet nødvergerett vil bety.

Marginal betydning

En utvidet rett til felling i nødverge vil selvfølgelig kan bety flere felling i framtida. Men det er mye å gå på.

En gjennomgang av alle nødvergefelling fra 1987/88 til 2005/06 dokumenterer at disse har hatt en helt marginal betydning for rovdyras overlevelse.

Ola Håvard Hoen i Norges Bondelag har sett nærmere på statistikken og avdekket at det i denne perioden i gjennomsnitt årlig ble felt 0,73 bjørn, 0,26 ulv, 0,32 jerv og 0,58 gaupe.

Når vi sammenligner dette med kvotene for betingende skadefelling for 2006 blir den marginale betydningen for bestandene veldig svært tydelig, sier Ola Håvard Hoen. I 2006 ble det nemlig gitt betingende fellingstillatelser for 13 bjørner, 11 ulver, 23 jerver og 17 gauper.

Selv om svært få rovdyr av disse kvotene ble felt må vi kunne gå ut i fra at disse kvotene er innenfor det som bestandene tåler av uttak.

Sviktende forutsetninger

Og nettopp muligheten til betingede skadefellingstillatelser var sentral da dagens nødvergeparagraf ble vedtatt i 1993. Fra

Miljøverndepartementet ble det forutsatt for innstramningen av muligheten til nødverge, at ordningen med betingede skadefellinger skulle gi gode muligheter for uttak av skadegjørende individ, sier Ola Håvard Hoen. Men ettertida har vist

veldig klart at denne forutsetningen ikke holder.

Målrettet uttak

Et annet viktig argument for felling i nødverge er at det er langt mindre problematisk

opinionsmessig enn for eksempel jakt med helikopter eller liknende for å ta ut skadegjørere. Dessuten vil man helt klart ta ut individer som faktisk oppsøker husdyr. Felling i nødverge er således mer målrettet enn annet uttak, avslutter Ola Håvard Hoen.

Dømt til et liv på rødlista

Bjørn, jerv, ulv og gaupe er dømt til et liv på den norske rødlista over truede arter. Regelverket for kategorisering av arter på rødlista gjør det komplett umulig å se for seg en fornuftig rovdyrforvaltning i Norge uten et evig mas fra miljøorganisasjonene om uansvarlig forvaltning.

ÅSMUND YSTAD

I følge Artsdatabanken, som har utarbeidet den nye rødlista, er kategoriseringen av de store rovdyra den enkleste oppgaven av alle. Grunnen til det er at det internasjonale regelverket som ligger til grunn i praksis gjør arbeidet med de store rovdyra til enkel matematikk.

Det handler om å telle antall reproduserende, eller voksne rovdyrindivider som holder til i Norge og plassere dem i riktig kategori. Slik blir ulven **kritisk truet** fordi det er under 50 voksne ulver i Norge. Derfor er også bjørnen i utgangspunktet kritisk truet så lenge vi har under 50 voksne individer i Norge. Men her kommer et annet hensyn inn, ettersom bjørnen i Norge henger sammen med de 2500 bjørnene i Sve- rige flyttes den norske bjørnen en kategori opp, og blir "bare" **sterkt truet**. (50 – 250 voksne individer). I samme kategori skal

gaupa i Norge være. Men den flyttes også opp en kategori, til **sårbar** (250 – 1000 voksne individer), på grunn av samkvem med Sveriges 1500 gauper. Jerven i Norge klassifiseres også som **sterkt truet**, fordi vi har under 250 voksne individer. Men jerven får ingen hjelp av svenskene og forblir **sterkt truet** i Norge.

Dårlig verkøy

De norske bestandsmålene sikrer med andre ord de fire store rovdyra et evig liv som truet. Bare det skulle tilsi at rødlista i dagens form legges vekk som argument i norsk rovdyrforvaltning. Hvis alle de store rovdyra i Norge skal ut av rødlista krever det så mange at norsk utmarksbruk fullstendig raseres.

Selv om de til dels blir kreditert sammenhengen med svenske rovdyr, er det fokuset på landegrensene som er problemet. Regelverket som brukes er utviklet av IUCN, den internasjonale naturvernunionen. Det tar for lite hensyn til rovdyras mobilitet, formeringsevne og tilpasningsdyktighet. Rødlista, med dagens metodikk, blir et grovmaske og dårlig verkøy for å beskrive rovdyrbestandenes muligheter til overlevelse.

Politikk, ikke biologi

Poenget er nemlig det at om Norge skal ha store rovdyr eller ikke, til enhver tid vil være et politisk og i liten grad et biologisk spørsmål som rødlistemetodikken forholder seg til. Alle de 4 store har flust med gode leveområder i Norge. Det er ikke biologi men en rekke samfunnsmessige forhold som utgjør minimumsfaktorene. Hvis Stortinget vil ha ulv i Norge så vil vi ha ulv. Det samme gjelder selvfølgelig for bjørn, jerv og gaupe. Slike problemstillinger er rødlista lite egnet til å ta opp i seg.

Norsk Rødliste 2006 er utarbeidet av 23 ekspertkomiteer under ledelse av Artsdatabanken. Den internasjonale naturvernorganisasjonen (IUCN) sine kriterier for rødlisting er lagt til grunn i arbeidet. Til sammen har tilstanden til vel 18 500 arter blitt vurdert. Av disse er 3 886 arter nå på rødlistet, 1988 er vurdert å være truet.

Artsdatabanken er en nasjonal kunnskapsbank for biologisk mangfold. Artsdatabankens viktigste oppgave er å forsyne samfunnet med oppdatert og lett tilgjengelig informasjon om norske arter og naturtyper. Artsdatabanken tar ikke stilling til forvaltningsaker knyttet til bruk og vern av natur.

Revisjon i 2010

Den norske rødlista skal revideres med jevne mellomrom, første gang i 2010. For Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk vil det bli en viktig sak å bidra til økt kunnskap og kompetanse slik at Artsdatabanken kan få et bedre grunnlag og bedre regelverk for å vurdere de store rovdyra på en relevant måte. Dagens firkantede klassifisering er lite opplysende og en kilde til økt konfliktnivå i rovdyrforvaltningen.

Faktaark

I forbindelse med arbeidet med rødlista har Artsdatabanken fått utarbeidet en rekke faktaark med artsbeskrivelser. Faktaark om de store rovdyrene er utarbeidet av Nina, norsk institutt for naturforskning. Disse nye faktaarkene er dermed siste oppdaterte utgave av rovdyrforskningens oppfatning av tingenes tilstand.

Under mottoet "kunnskap er makt" gir Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk våre lesere her en smakebit i form av faktaark om jerv og bjørn.

Jerv *Gulo gulo*

Rødlistet art

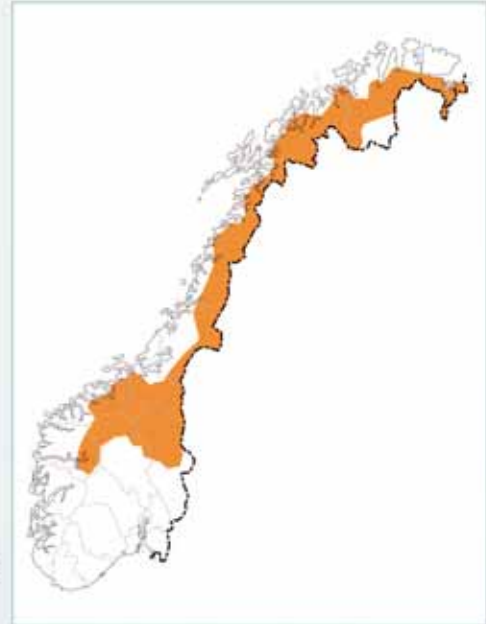
faktaark

I Norge er jerven utbredt i fjellområdene mot grensa til Sverige og Finland fra Sør-Trøndelag og nordover, og dessuten i sentrale fjellstrøk i Sør-Norge sentrert omkring Snøhetta på Dovre. Større pattedyr er viktige byttedyr for jerven, og på grunn av konflikter med tamreindrift og sauedrift i utmark reguleres bestanden ved hjelp av lisensjakt, skadefellinger og hiuttak til hva som er antatt å være minimum levedyktig bestandsnivå.

Status

Jerven er klassifisert som Sterkt truet (EN) på Norsk Rødliste 2006. Den står også på den globale rødlista, og er der klassifisert som Sårbar (VU).

Utbredelse av jerv basert på aktive hi i perioden 1980 - 2006

Kjennetegn

Jerven er den største av mårdyra i Norge. Hannene veier 12-18 kg og hunnene 8-12 kg, kroppslengden er 70-85 cm. Jervens hode er bredt, kraftig og avrundet, med små øyne og små, avrundede ører. Beina er korte og kroppen kraftig, men fleksibel. Labbene er store, med fem tær og kraftige klør. Den mørkebrune til sorte pelsen er lang, tett og glatt og halen relativt kort (25-35 cm) og buskete. Pelsen har lyse tegninger langs kroppssidene til oversida av halen, over panne og kinn og på kanten av ørene. Mange jerver har dessuten kvite hår i brystet. Den kraftige kroppen gjør jerven snarlik en liten bjørn, men de korte beina gir den et annet bevegelsesmønster som er typisk for mårdyr.

Utbredelse

I Norge finnes jerven først og fremst i fjellområdene mot riksgrensa til Sverige og Finland fra Sør-Trøndelag og nordover. Ellers finnes også en bestand med hovedtyngden rundt Snøhetta på Dovre og de omkringliggende fjellområdene, men enkeltobservasjoner er gjort til og med sør for Hardangervidda. Globalt finnes jerven nord i Europa, Asia og Nord-Amerika, i fjellområder, taiga og på tundra.

Biologi

Om vinteren spiser jerven hovedsakelig reinsdyr som den enten har funnet som åtsel eller drept selv. Den kan drepe og håndtere byttedyr som er mange ganger større enn den selv. Kadaver eller byttedyr som er så store at de ikke kan spises med det samme, blir stykket opp og restene gjemt rundt i terrenget; i snøbreer, steinurer, bekker eller myrhull. En hunn kan gjøre bruk av slike matlager til seg selv og ungene opp til et halvt år senere. Den mer varierte sommerdietten består

av fugler, små og mellomstore pattedyr, planter, rein og sau, samt kadavre av andre større byttedyr som kan være drept av andre rovdyr.

Jerven har forsinket fosterutvikling. Parringen skjer i april-august, men befruktede egg forblir i et lite utviklet "dvale"-stadium (blastocyst) inntil de fester seg til livmora i løpet av november-mars. Selve fosterutviklingen tar bare 30-50 dager. Ungene fødes oftest i månedsskiftet februar-mars. Kullstørrelsen varierer fra 1-5 unger, men det vanligste er 2-3. Ungene fødes pelskledde med lukkede øyne og uten tenner. Ved fødselen er pelsfargen hvit, ungene veier 80-90 gram og kroppslengden er ca 12 cm. Ungene dier mora til de er 9-10 uker gamle og begynner å farte rundt med mora fra slutten av april. Valpene vokser hurtig og er nesten utvokst i september ved 6-7 måneders alder. De blir gradvis uavhengige av mora og klarer seg vanligvis selv fra midten av september. Noen unger forblir i territoriet til mor, søsken og den dominante hannen inntil de blir kjønnsmodne. Men vanligvis vandrer de ut av oppvekstområdet før de er 12 måneder gamle. Hunnene blir kjønnsmodne når de er 15 måneder, men bare

Tekst: Arild Landa og Thrine Moen Heggberget. Kartgrunnlag: Arild Landa. Foto: Roy Andersen. e-postadresser: arild.landa@nina.no; thrine.heggberget@nina.no; roy.andersen@nina.no

Jervtispe på vårsnø i Forolhogna. Foto: Roy Andersen.

hiplasser tas ofte i bruk når jerven etablerer seg på nytt i et område. Hi kan også gå i arv fra mor til datter. Kanskje er gode hiplasser en begrensende faktor for jerv.

Der hvor jerven finnes, opptrer den alltid i lave tettheter. De tetteste bestandene som er registrert er én jerv per 40 km², mens det noen steder i bestander med lav tetthet bare finnes én jerv per 800 km².

Bestandsstatus

Det nasjonale overvåkingsprogrammet for rovvilt overvåker i dag bestandsstørrelse og bestandsutvikling hos jerv i Norge ved registrering av årlige ynglinger, og ved å identifisere individer ved genetisk analyse av ekskrementer. Minimumsestimat for jerv i Norge i 2006 var omkring 350 dyr som var ett år og eldre. Omkring halvparten av disse kan være i reproduserende alder. Fellingsstatistikk indikerer at den norske jervbestanden var svært fåtallig i 1970-åra. I Sør-Norge var det da bare streifdyr igjen. Hovedårsaken til nedgangen var stor årlig beskatning, oppmuntret bl.a. gjennom skuddpremier. Fredning medvirket deretter til at bestanden begynte å ta seg opp igjen, men på grunn av konflikter med tamreindrift og sauedrift i utmark reguleres nå bestanden til et lavt bestandsnivå, ved lisensjakt, skadefellingstillatelser og ekstraordinære hiuttak. Det er en forvaltningsmessig utfordring å redusere skadeomfanget og samtidig opprettholde en levedyktig bestand. Andre aktuelle trusler er ulovlig felling, forstyrrelser og fragmentering av leveområder (etablering av hyttefelt, veibygging).

et fåtall av dem får unger som 2-åringer. Hannene blir kjønnsmodne ved 14 måneders alder, men oppnår sjelden å pare seg før de er 3-4 år gamle. Det er ikke dokumentert yngling hos tisper eldre enn 10 år, og det kan virke som de fleste slutter å reproducere allerede ved 8-årsalderen. Hannene ser ut til å bli utkonkurrert av yngre hanner allerede ved 5-7 års alder.

Ynglehiet blir brukt gjennom det meste av dieperioden. Hiområdene forlates fra slutten av april til begynnelsen av juni, når ungene er 3-4 kg og begynner å bli flinke til å bevege seg. Ungene følger da mora rundt i territoriet til matlager hun i forveien har etablert, og venter i skjul på mora slike steder mens hun er ute og jakter. Allerede i juni begynner ungene å gå på egne oppdagelsesturer og kan bevege seg flere kilometer på egenhånd.

De samme hiplassene benyttes ofte flere år på rad, og gamle

Brunbjørn

Ursus arctos

Rødlistet art

faktaark

Den opprinnelige norske bestanden av brunbjørn døde ut i det 20. århundre, mens den svenske bestanden overlevde og har spredt seg inn i norske grensetrakter. Innvandring har også skjedd til Finnmark fra Finland og Russland. Bjørnene i Sør-Norge er hovedsakelig unge utvandrende hannbjørner født i Sverige. Noen få binner har leveområde i Norge og har reproduisert på norsk side av grensa, de fleste i Finnmark.

Status

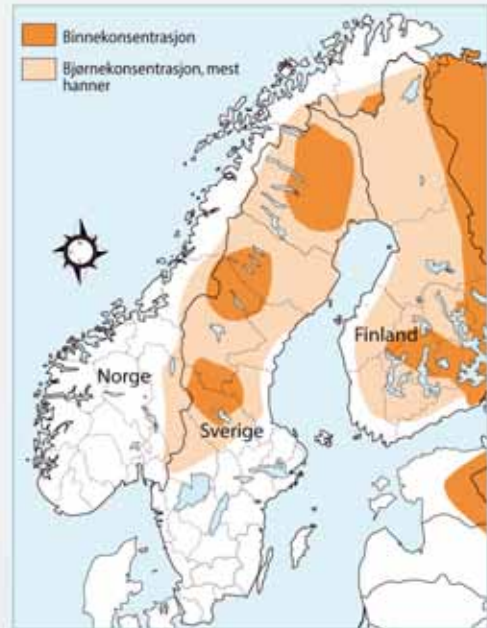
Brunbjørnen er klassifisert som Sterkt truet (EN) på Norsk Rødliste 2006. Den er ikke oppført på den globale rødlista. Brunbjørnen er fredet i Norge, men skadefelling tillates.

Kjennetegn

Brunbjørnen er det største landrovdryret på det norske fastlandet. Hannene er større enn hunnene og vekten er 100-300 kg for hannbjørner og 60-200 kg for binner. Kroppslengden er 130-250 cm. Brunbjørnen har en kraftig kroppsbygning, kraftig hals, avrundede opprette ører og kort hale. Over skuldrene går ryggen opp i en pukkel, men likevel er mankehøyden ikke mer enn opptil ca 1 meter, dvs. at brunbjørnen er relativt lavbeint i forhold til kroppsstørrelsen. Brunbjørnen er sålegjenger, har fem tær både på framfot og bakfot, og fotavtrykkene viser ofte avtrykk av alle de fem kraftige klørne. Avtrykkene av tærne står nesten på rett linje foran avtrykket av fotsålen. Pelsen er kraftig, ganske langhåret og oftest brun, men kan variere fra lyst til mørk. Størrelse, kroppsform og bevegelsesmønster gir brunbjørnen et karakteristisk utseende som ikke så lett forveksles med andre arter. Mange brunbjørnunger har en krage av lyse hår rundt halsen.

Utbredelse

I Norge er det noen få ynglende brunbjørner i atskilte områder i grensestrøk mot Sverige, Finland og Russland; i Trysil, Lierne, ved Anårjohka og i Pasvik. Brunbjørnen forekommer ellers jevnlig i grensestrøk mot Sverige, men da hovedsakelig unge hannbjørner som oftest er født i nabolandet. Enkelte unge hanner vandrer svært langt, og brunbjørn blir derfor observert mange steder i landet fra tid til annen, unntatt på Vestlandet. Globalt har brunbjørnen en holarktisk utbredelse, dvs. både i Eurasia og Nord-Amerika, og er tallrik. Den er særlig knyttet til de store skogområdene, men de små restbestandene som finnes sør i Europa lever i fjellområder.

Bjørneområder i Fennoskandia, dvs. områder der brunbjørn finnes regelmessig. Enkeltdyr kan opptre utenfor disse områdene.

Biologi

Brunbjørnen ligger i hi om vinteren. Den er da nokså inaktiv og tærer på lagret energi i form av kroppsfett. Den senker kroppstemperaturen mens den ligger i hi, men ikke mer enn 4-5 grader og er derfor i stand til å reagere raskt om den blir forstyrret. Men mange kroppsfunksjoner settes ned. Hjerterefrekvensen senkes mye og fordøyelse og urinproduksjon opphører. Hiperioden varer fra 3-6 måneder avhengig av vinterens varighet i ulike områder. Hiet er ofte utgravd i en gammel maurtue, men jordhi og hi under steiner er heller ikke uvanlig. Brunbjørnen kan mer sjelden lage et korghi, som er et åpent, korgformet leie av bar, og la seg snø ned. Hiplassen velges ofte relativt høyt og i god avstand fra menneskelig aktivitet innen leveområdet.

Fra vår til høst når bjørnene er aktive er både planter og byttedyr viktige i dietten. Bær, urter og gras er typisk planteføde. Av byttedyr er hjortevilt viktig, hos oss særlig elg, dessuten sau når sauene er i utmark. Brunbjørnen spiser også ofte maur. Dietten varierer noe både over året og med breddegraden. Byttedyr, som er mye

Tekst: Thrine Moen Heggberget. Kartgrunnlag: Jon E. Swenson. Foto: Kjartan Trana. e-postadresser: thrine.heggberget@nina.no; jon.swenson@umb.no; kjartan.trana@nrk.no

Brunbjørnen er det største landrovdyyret på den skandinaviske halvøya. Foto: Kjartan Trana.

brunbjørnene, særlig binnene, foretrekker skogområder framfor åpnere terreng. De viser også unntvikkende atferd i forhold til trafikkerte veier og bebyggelse.

Binnene har forsinket fosterutvikling, det vil si at befruktete egg forblir i et hvilestadium i lengre tid før de fester seg (implanteres) i livmora for å fortsette utviklingen. Parringstida er på sommeren, men implanteringen skjer ikke før på høsten. Ungene fødes 8-10 uker senere, fra slutten av desember til februar, mens binna ligger i hi. Det kan være fra 1 til 4 unger i kullet, men 2-3 er vanlig. Ungene er svært små ved fødselen i forhold til mora. De veier bare ca 300-600 gram og er omkring 25 cm lange. Øynene er lukket og de er nesten hårløse. De vokser raskt på moras melk og veier omkring 4 kg når familien forlater hiet om våren. Når de går i hi om høsten kan de ve

Bestandsstatus

Den opprinnelige bestanden av brunbjørn i Norge ble utryddet i løpet av det 20. århundre, som resultat av hard beskatning over lang tid. Bestanden var allerede svært liten for omkring hundre år siden, men individer av denne bestanden overlevde i ett område, Vassfaret, til 1980-åra. Den lille bestanden som finnes i Norge i dag er resultat av innvandring fra naboland, og flertallet av brunbjørner som oppholder seg i Norge er født i nabolandene. For perioden 1998-2002 ble antall voksne binner i Norge beregnet til å være 6-12, fordelt på fem atskilte områder, flest i Pasvik med 3-4 binner. Hver av disse bestandene er mindre enn det som regnes som levedyktig på lengre sikt, og dødeligheten er høy for bjørner i Norge på grunn av skadefelling. Men bjørnene på norsk side av grensa er del av levedyktige bestander i naboland. Den svenske bestanden er beregnet til størrelsesorden 1600-2800 bjørner og den øker. Derfor kan en regne med fortsatt innvandring av brunbjørn til Norge.

mer proteinrike enn beiteplanter, er særlig viktig om våren og forsommeren. Bær er energirike og er særlig viktige om høsten når bjørnen bygger opp fettreserver. Andelen hjortedyr i dietten øker nordover i Skandinavia. Når bjørnen har nedlagt et større byttedyr kan den holde seg ved kadaveret eller komme tilbake til det og spise av det over flere dager.

Brunbjørner lever enslig, og familiegruppene består av binne med unger, men voksne døtre kan dele leveområde med mora. Leveområdene varierer mye i størrelse, både mellom individer og mellom kjønn. Hannbjørnene, spesielt de unge hannene, har mye større leveområder enn binnene. For binner med unger ligger det vanligvis rundt 100 km², mens det for binner uten unger ligger rundt 350 km². For stasjonære hanner er leveområdet i regelen rundt 2-300 km², mens unge hanner i spredningsfasen kan farte over flere tusen kvadratkilometer. Slike bjørner opptrer fra tid til annen på steder langt fra de regelmessige forekomstene av brunbjørn. De skandinaviske

Folkeaksjonens ledelse og politikk:

Landsstyrets medlemmer:

Erling Myhre, Rendalen. Leder
Ordfører i Rendalen kommune.
Tlf. 62 46 82 88

Anne Dordi Moen, Lierne
Selvstendig næringsdrivende
Tlf. 908 50 812

Nils Solberg, Halden. Nestleder
Turoperatør
Tlf. 69 17 75 55

Eli Bjorvatten, Vegårshei
Seksjonsleder
Tlf. 907 50 423

Stein M. Lauritzen, Oppdal – 1. vara
Selvst. nær.driv, gårdsbruk og transport.
Tlf. 72 42 41 27

Magne Akervold, Flå i Hallingdal
Pensjonert skogbrukssjef
Tlf. 32 05 04 33

Magne J. Synnevåg, Bærum – 2. vara

Per Army Bakken, Trysil – 3. vara

Ansatte:

Åsmund Ystad, daglig leder
Tlf. 975 95 119

E-post: aksjonen@rovdyr.org

Lars Erik Brattås, webmaster

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

er en landsomfattende, partipolitisk nøytral organisasjon med formål å endre dagens rovdyrpolitikk. Økte bestander av store rovdyr gir ikke bare konflikt mellom næring og verneinteresser. Det handler om mange folks livskvalitet i hverdagen.

Med fokus på kunnskap, åpenhet og god kommunikasjon ønsker Folkeaksjonen å bidra til en rovdyrpolitikk og forvaltning som er et demokrati verdig.

Hovedkrav til norsk rovdyrforvaltning:

- Forvaltningsmodellen med kjerneområder og soner må bort
Konsentrasjon av store rovdyr gir en urimelig belastning for lokalsamfunn og enkeltpersoner. Bestandene må balanseres mot en aktiv bruk av utmarksressursene.
- Lokal forvaltning
Rovdyrforvaltningen må underlegges lokal folkevalgt styring og kontroll. Forvaltningen må skje i samsvar med lovverk og internasjonale avtaler som forplikter Norge til å ta hensyn til lokalbefolkningens og urbefolkningens nærings- og kulturtradisjoner.
- Uttak av rovdyr som gjør stor skade og skaper frykt skal skje raskt og effektivt. Nødvergeretten må endres slik at den kan brukes til å forhindre rovdyrskade.
- Nei til fast ulvestamme i Norge
Ulven i Skandinavia tilhører den russiske bestanden og er ingen truet art. En ulvestamme gir store negative konsekvenser for allsidig bruk av utmarksressursene og livskvaliteten.

Medlemskontingent er
kr. 200,- pr. person for 2007

Verving

Folkeaksjonen har over 8000 registrerte medlemmer. Du kan hjelpe oss med å få med flere av de hundretusener i Norge som synes at mye ulv, bjørn, gaupe og jerv er dårlig miljøvern!

Verver du 3 nye medlemmer får du en gratis t-skjorte

Verver du 6 nye medlemmer får du i tillegg et flott ulveglass fra Magnor Glassverk, spesiallaget for Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Kjøp Folkeaksjonens t-skjorte for kr. 100, eller verv 3 nye medlemmer og få den gratis. Størrelser M - L - XL - XXL.

Jeg melder meg herved inn som medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Jeg har vervet..... nye medlemmer og ønsker t-skjorte i str.....

Jeg bestiller herved stk t-skjorter i str..... á kr. 100,- pr. stk eks. porto og omk.

Navn:.....

Adresse:..... Dato:.....

Postnr./Sted:..... Telefon:.....

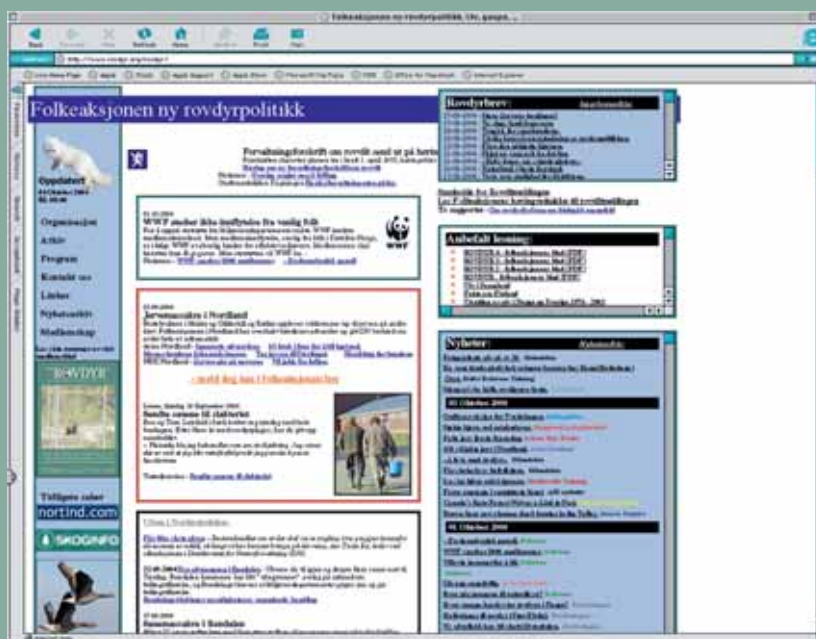
Innmeldingsskjema sendes:

Folkeaksjonen
ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

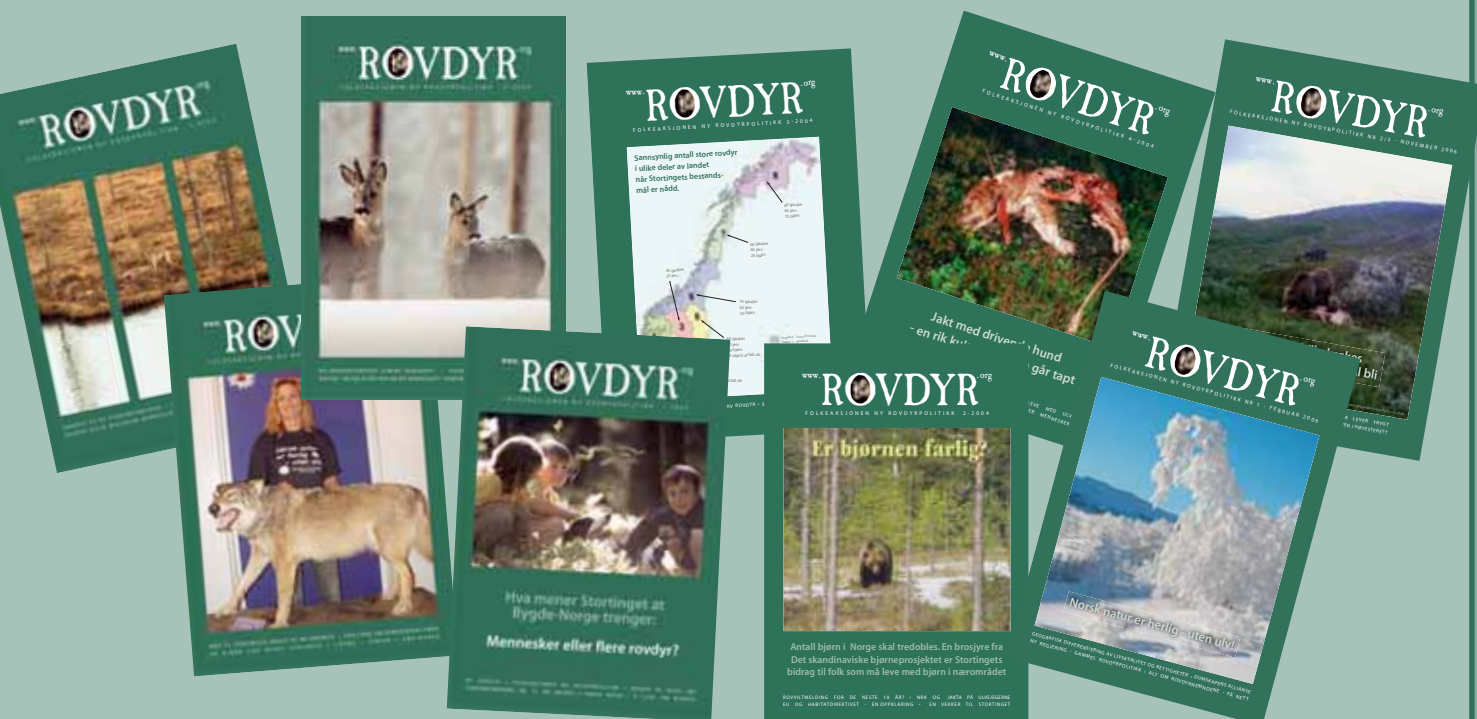
aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119
Telefax: 74 12 65 01
Bankkonto: 4464.09.33434

Folkeaksjonen er ledende på informasjon

Folkeaksjonens internettside www.rovdyr.org har utviklet seg til å bli helt sentral for kommunikasjon og kunnskap om rovdyrforvaltning i Norge. Nettsiden har over 12000 besøkende hver måned.

Du kan daglig følge vårt arbeid på Folkeaksjonens nettside www.rovdyr.org
Som medlem får du i tillegg jevnlig medlemsblad tilsendt i posten.

Kontaktinformasjon for Folkeaksjonens lokallag

Akershus:	Leder Kåre Holmen, Aurskog	tlf. 63 86 42 06
Østfold:	Leder Nils Solberg, Halden	tlf. 69 17 75 55
Vestfold:	Leder Helge Røsholt, Steinsholt	tlf. 33 12 95 17
Glåmdalen:	Leder Jan Søgård, Namnå	tlf. 62 94 75 53
Trysil:	Leder Bjørn Skåret, Trysil	tlf. 62 45 10 14
Rendalen og Stor-Elvdal:	Leder Roy Tovsrud, Hanestad	tlf. 62 46 92 98
Nord-Østerdal:	Leder Ola Tronsmoen, Alvdal	tlf. 62 48 95 36
Lillehammer regionlag:	Leder Mathias Finsveen, Lillehammer	tlf. 61 25 38 99
Gausdal:	Leder Jon Birger Skansen, Østre Gausdal	tlf. 416 44 713
Valdres:	Leder Arne Myrvang, Rogne	tlf. 61 34 04 63
Skjåk:	Leder Else Mona Bjørnstad, Skjåk	tlf. 915 39 565
Lesja:	Leder Sigurd Avdem, Lesja	tlf. 61 24 32 94
Oppdal og Rennebu:	Leder Stein M. Lauritzen, Oppdal	tlf. 72 42 41 27
Nord-Trøndelag:	Leder Einar Almaas, Høylandet	tlf. 905 04 531

Nytt lokallag - Åmot kommune i Hedmark

Etter initiativ fra lokale medlemmer i Åmot inviterer Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk til stiftelsesmøte for lokallag i Åmot på Trudvang Rena Hotell, tirsdag 14. februar 2007 kl. 19.00.

Styreleder Erling Myhre fra Landsstyret orienterer om Folkeaksjonens arbeid. Medlemmer fra Elverum er også hjertelig velkommen til å delta.

Årsmøte i Akershus lokallag

Årsmøtet vil finne sted 14. mars 2007 kl. 19.00 – 22.00 i Rådhuset i Aurskog-Høland, sal 2 på Bjørkelangen. Møt opp!

Etter det formelle årsmøtet blir det enkel servering, og videre aktuelle innledninger om rovdyrpolitikken både i Norge og Sverige. Inviterte gjester som vil bidra til det er:

Dagfinn Sundsbø, Stortingsrepresentant og medlem av Rovviltnemnda i region 4. Erling Myhre, Landsstyreleder i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk. Calle Seleborg og Gullmar Nilsson fra Folkeaksjonen ny rovdjurspolitikk i Sverige.

Årsmøte i Vestfold lokallag

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk – Vestfold lokallag avholder årsmøte på Gardstad Hotell, Svarstad tirsdag 27/2 2007 kl. 19.00. Rovviltkontakt i Vestfold, Jørn Lindseth, orienterer om aktuelle saker. Nils Solberg deltar fra landstyret i

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk. Saker som ønskes behandlet på årsmøtet må være styret i hende før 13/2 2007.

Vel møtt til Vestfold lokallags første ordinære årsmøte.

Årsmøte i Nord-Østerdal lokallag

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk – Nord-Østerdal bygdemiljø arrangerer årsmøte lørdag 17. mars 2007 kl. 12.00 på Malmplassen i Tolga. Vanlige årsmøtesaker. Daglig leder Åsmund Ystad deltar fra Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Nord-Trøndelag lokallag

Årsmøte arrangeres fredag 30. mars 2007, kl. 19.00 på Heia Gjestegård i Grong. Kun påmeldte medlemmer kan delta i årsmøtet. Påmelding innen 16. mars til lokal- lagsleder Einar Almaas, 7977 Høylandet mobil: 905 04 531 e-post: einaralm@online.no

Ny leder i Akershus?

Sittende leder for Akershus lokallag har meddelt landsstyret at han ønsker avløsning ved kommende årsmøte. Kåre Holmen har vært med som leder i seks år fra stiftelsen av lokallaget i 2000. Han sier nå at han er like mye engasjert i rovdyrdebatten som da han startet opp, men mener at det er sunt for laget med nye krefter i ledelsen. Akershus lokallag tar seg av foruten medlemmer i Akershus, også medlemmer bosatt i Oslo, og har hatt et stabilt medlemstall på ca 6 - 700 betalende medlemmer gjennom flere år. Lokallaget har en sunn økonomi som gir handlefrihet for aktiviteter etter behov. For en lokallagsleder er det en stor fordel at man har tilgang til og behersker Internett rimelig bra, men er ingen absolutt betingelse. Fordelen er at man kan tilegne seg mye informasjon og gi informasjon på en enkel og kostnadsbesparende måte. Vil du stille som kandidat som ny leder, eller kjenner noen som du mener bør kunne fylle vervet så ta kontakt med valgkomiteen ved Morten Svendsen på telef. 63 82 78 59, eller mail morsve@online.no.

Du kan også kontakte Kåre Holmen på telef. 63 86 42 06, eller mail kholmen2@online.no for mere opplysninger om lokallaget.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon som har til formål å endre dagens rovdyrpolitikk med følgende hovedkrav:

• Forvaltningsmodellen med kjerneområder og soner må bort

Kjerneområder og soner for rovdyr er en kunstig geografisk inndeling som gir en urimelig belastning for enkeltpersoner og lokalsamfunn i rovdyrområdene. Rovdyrbestandenes levedyktighet må vurderes over større områder også gjennom samarbeid med naboland. Bestandene må balanseres mot en aktiv bruk av utmarksressursene.

• Lokal forvaltning

Rovdyrforvaltningen må underlegges lokal folkevalgt styring og kontroll. Dette er en grunnleggende forutsetning for en vellykket rovdyrpolitikk. Forvaltningen må skje i samsvar med lovverk og internasjonale avtaler som forplikter Norge til å ta hensyn til lokalbefolkningens og urbefolkningens nærings- og kulturtradisjoner.

• Effektivt uttak av skadedyr

Uttak av rovdyr som gjør skade, viser unormal adferd, eller skaper truende situasjoner må skje raskt og effektivt. Lovverk og forvaltning må tilpasses allmenne verdioppfatninger om dyrevern, ressursforvaltning og respekt for enkeltmennesket. Nødvergeretten må kunne brukes for å forhindre skade.

• Nei til fast ulvestamme i Norge

Ulven i Skandinavia tilhører den russiske ulvestammen og er ingen truet art. En ulvestamme gir store negative konsekvenser for allsidig bruk av utmarksressursene og i neste omgang bosetting og næringsliv. Folk føler frykt for ulven der den etablerer seg. Ulven kan i spesielle situasjoner være direkte farlig for mennesker.

Folkeaksjonen ønsker å synliggjøre folks motstand mot en feilslått rovdyrpolitikk. En bred folkelig støtte er en forutsetning for å kunne forhindre en ødeleggende rovdyrpolitikk.

Medlemskontingent for 2007 er kr. 200 pr. person, og kan betales til konto 4464.09.33434.

Landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Leder: Erling Myhre, 2485 Rendalen - tlf. 62 46 82 88

Styremedl: Nils Solberg, 1792 Tistedal - tlf. 69 17 75 55

Anne Dordi Moen, 7884 Sørli - tlf. 908 50 812

Eli Bjorvatten, 4985 Vegårshei - tlf. 907 50 423

Magne Akervold, 3539 Flå - tlf. 32 05 04 33

Varamedl: Stein Lauritsen, 7345 Driva - tlf. 72 42 41 27

Magne J. Synnevåg, 1354 Bærums Verk

Per Arny Bakken, 2420 Trysil

Sekretær: Åsmund Ystad, Utgård, 7717 Steinkjer - Tlf. 975 95 119 - aksjonen@rovdyr.org